

Aino Ristonmaa.

Lehtemme oli jo puoleksi painettuna, kun saapui Turusta tieto, että *Aino Ristonmaa* oli siirtynyt kuoleman maille. Viesti ei tullut odottamattomana, sillä kesästä lähtien riudutti ankara tauti hänen ruumistaan. Ja kuitenkin se tuli äkkiä ja voimakkaana kuin salaman isku, sillä harvinaisella itsehillinnällä Aino Ristonmaa sekä puheessaan että kirjeissään salasi sisäiset tuskansa, vaikkei salannutkaan sitä, että odotti kuolemaa. Kuinka rauhallisena hän Jyväskylän kesäkursseilla aina istui paikallaan, vastaten joka päivä huolestuneeseen kysymykseeni iloisesti hymyillen: „kiitos, voin oikein hyvin“. Ja nyt hän lähti. Kaipauksemme on suuri koko Ruusu-Ristissä. Kuka ei muistaisi Aino Ristonmaata, tuota suoraselkäistä, vähitellen harmaantuvaa äidillistä olentoa, joka kaikissa vuosikokouksissa lausui kauniit, rakkautta ja väsymätöntä uskoa uhkuvat terveisensä Turusta? Kuka ei muistaisi häntä, joka uskollisesti oli mukana kaikissa kesäkursseissa alusta lähtien? Kuka ei muistaisi hänen horjumatonta luottamustaan teosofiaan, Ruusu-Ristiin ja R.R:n Johtajaan?

Eräillä kesäkursseilla Jyväskylässä Aino Ristonmaa kertoi: „Neljännesvuosisata on kohta kulunut siitä, kun ensi kerran kuulin puhuttavan teosofiasta. Olin joutunut Turussa erääseen P. E:n esitelmään. Se oli elämäni ihmeellisin hetki. Olin sanomattomasti hämmästyneenä, että tällaisia ajatuksia oli maailmassa olemassa ja että Suomessa oli ihminen, joka niitä toisille tahtoi opettaa. Sinä hetkenä päätin, että syventyisin teosofian tutkimiseen ja etten laiminlöisi ainoatakaan tilaisuutta, jolloin minulle olisi mahdollista kuunnella tuon opettajan sanoja.“

Aino Ristonmaa oli päätökselleen uskollinen. Hän oli mukana, kun ensimmäinen Teosofisen Seuran looshi perustettiin Turkuun, hän tutki kaikki kirjat ja levitti sanomaa ympäristöönsä, hän saapui Helsinkiin y.m. jokaiseen vuosikokoukseen. Hän oli mukana, kun Ruusu-Risti perustettiin, hän oli ensimmäisiä yhteisvapaamuurareita. Eikä hänen uskonsa minuun koskaan horjunut. Harvassa on semmoisia ystäviä.

Oma kaipuuni on sanomaton, sillä toveri ja työntekijä semmoinen kuin Aino Ristonmaa on korvaamaton. Vaikken tavannut häntä kuin pari kolme kertaa vuodessa, sain aina uutta voimaa hänen uskostaan. Ja kun häneltä kirjeen sain, oli minulla juhlahetki.

Mutta kaipuuni ei ole surua, sillä tiedänhän, että Aino Ristonmaa elää ja kohta ryhtyy uutteraan, siunattuun työhön. Hän on onnellinen. Hän on jo valoisa maailmassa. Hän saa jo polvistua näkyväisen *Mestarin* eteen. Kaihoni koskee enemmän meitä, jotka vielä jäämme tänne taistojen ja tuskien maahan. Kuinka velvoittavaa on meille, kun parhaimmat joukostamme poistuvat . . .

Turusta kirjoitettiin minulle 13 pnä: „Aino Ristonmaa ei ole enää keskellämme. Hiljaa ja rauhallisesti hän nukkui pois tänä aamuna kellon ollessa 5 min. vaille yhdeksän. Tätä vapautuksen hetkeä hän oli jo itse kauan odottanut, vaikka me hänen

ystävänsä emme arvanneet sen näinkään pian tulevan. Sunnuntai-aamuna hän puheli vielä hiljaa ja pyysi kaikille ystäville toimittamaan tervehdyksen. Kun pari kyyneltä vierähti hänen poskelleen, sanoi hän: „se on vain heikkoutta, ei minulla ole itkun syytä, minun on niin hyvä olla“. Viimeisinä päivinä ei hän puhunut paljoa. Johtajan kirjeen luettuaan jäi vaieten miettimään. Ja nyt hän liikkuu sitten „ihanammassa ruumiissaan“, kuten hänellä oli tapana sanoa . . . Turun pieni Ruusu-Risti tuntee itsensä orvoksi. Näyttää kuitenkin siltä, että saamme jatkaa työtä tässä samassa huoneustossa, kuten myös Aino itsekin toivoi. Varmaan hänen hyvä henkensä iloitsee siitä, jos iloisin mielin jatkamme aloitettua työtä. M S.“

Aino Ristonmaa oli syntynyt Jyväskylän maaseurakunnassa marraskuun 10 p:nä 1874. Käytyään sikäläisen tyttökoulun ja Helsingin jatko-opiston hän valmistautui saksankielen opettajaksi. Sellaisena hän toimi pari vuotta Joensuun tyttökoulussa. Tämän jälkeen hän Jyväskylän seminaarissa suoritti kansakoulunopettajan tutkinnon. Vuodesta 1898 hän Turussa toimi kansakoulunopettajana, pysyen toimessaan siis lähes 34 vuotta.

P. E.

(Ruusu-Risti 1932 Tammikuu N:o 1, s. 33-34)

